

**† VARSANUFIE,
ARHIEPISCOPUL
RÂMNICULUI**

Centrul de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „General Paul Teodorescu” reper misionar în lumea de astăzi

Împlinirea în ziua prăznuirii Sfinților Apostoli Petru și Pavel a opt decenii de când, la inițiativa generalului Paul Teodorescu, fost ministru al Aerului și Marinei, Sfânta Mănăstire Dintr-un Lemn a fost consacrată drept lăcaș de rugăciune și închinare pentru aviatorii și marinarii României Mari oferă nu doar prilejul de a arăta contribuția eroilor, ostașilor și luptătorilor români pentru apărarea pământului străbun, a Țării, a Neamului, ci, mai mult decât atât, și împlinirea misiunilor încredințate spre păstrarea dreptei credințe și apărarea valorilor Neamului Românesc.

Generalul Paul Teodorescu a fost aghiotantul regelui Carol al II-lea, care l-a prețuit și respectat într-un mod cu totul deosebit. Mama lui era descendentă a familiilor Sturdza și Rosetti. Generalul Paul Teodorescu, absolvent al Școlii Speciale Militare de la Saint-Cyr, unde a fost coleg cu Charles de Gaulle, perioadă în care a devenit posesor al brevetului nr. 50 de ascensiune pe Mont Blanc, iar ulterior și-a pregătit teza de doctorat la Sorbona cu tema *Opinia publică din Europa asupra războiului român din 1877-1878 pentru independență*. S-a format comisia din oamenii de știință Pierre Renouvin, Emmanuel de Martonne și Louis Eisenmann, dar nu a mai putut pleca pentru a o susține datorită demnităților deținute, care solicitau prezența sa în țară. Toate acestea au făcut ca generalul Paul Teodorescu să fie ales membru al

Academiei Române, membru al Academiei de Științe din România, dar și comandant al Academiei Militare din București.

A îndeplinit misiunea de atașat militar la Lisabona, Madrid și Londra, iar între anii 1937-1938 a îndeplinit funcția de subsecretar de stat la Ministerul Apărării Naționale, perioadă în care a inițiat construirea noului sediu al Școlii Superioare de Război.

Atașamentul față de regele Carol al II-lea i-a atras, însă, arestul la domiciliu, după data de 6 septembrie 1940, din ordinul mareșalului Ion Antonescu. Instaurarea regimului comunist a adus generalului Paul Teodorescu noi prigoane. Aruncat în închisoare, timp de cinci ani, va fi eliberat la 28 martie 1954. Prigoana a continuat și la ieșirea din închisoare, când comuniștii i-au refuzat dreptul la pensie. Doar intervenția fostului său coleg de academie Charles de Gaulle, în vizita oficială din mai 1968, a determinat autoritățile române să îi acorde urgent pensia și o locuință la bloc.

În ultima parte a vieții s-a retras la ctitoria de suflet, Mănăstirea Dintr-un Lemn, unde și-a scris *Memoriile*, și-a pregătit mormântul în care a fost așezat după ce a trecut la Domnul, la 17 ianuarie 1981, dovedindu-se prin toate lucrările sale un adevărat patriot și apărător al Bisericii Neamului.

Centrul de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „General Paul Teodorescu” are ca misiune prioritară continuarea lucrării începută de către generalul Paul Teodorescu.

Biserica dintotdeauna a apărut integritatea spirituală a neamului românesc, care a menținut în unitate poporul român, iar Armata a apărut integritatea teritorială a acestuia dar, mai mult decât atât, a sprijinit Biserica și prin cultivarea valorilor reale ale umanității: dreptate, adevăr, curaj, onoare și credință.

Conștiința Neamului acesta este păstrată, fără doar și poate, prin neobosită luptă dusă de aceste două instituții. Biserica Ortodoxă se roagă fără încetare în slujbele ei pentru „iubitoarea de Hristos armată”, care prin jertfă luptă pentru Neamul românesc.

Conlucrarea aceasta nu este o noutate în istoria creștinătății, știindu-se că încă de la începutul secolului al treilea Biserica noastră are sfinți din rândul militarilor și că în armata Sfântului Constantin cel Mare existau foarte mulți creștini.

Și în țara noastră, prin lucrarea sfințitoare și misionară a episcopilor și a preoților sfătuitori de taină ai domnitorilor și conducătorilor de oști, Armata Română a promovat adevăratele valori care îl conduc pe om spre Împărăția lui Dumnezeu. În perioada interbelică a funcționat Episcopia Armatei, înființată în anul 1921 și desființată de puterea comunistă în anul 1948, însă tradiția asistenței militare a fost reluată în ultimul deceniu al veacului trecut. Așadar, Biserica este prezentă nu doar în unitățile militare, ci, mai mult, îi însoțește pe ostașii români pe câmpurile de luptă. Misiunea comună a Bisericii Ortodoxe și a Armatei este aceea de a apăra omul și valorile tradiționale ale neamului nostru, cu atât mai mult cu cât, datorită secularizării excesive, există tendința de a se renunța la aceste valori.

În acest context, conlucrarea Bisericii Ortodoxe cu Armata Română nu este doar un deziderat, ci o necesitate stringentă, o datorie de împlinit din partea celor două instituții, iar aniversarea a opt zeci de ani de consacrarea Mănăstirii Dintr-un Lemn drept lăcaș de rugăciune și închinare pentru aviatorii și marinarii dreptmăritori, încredințează că, în lumina tradiției, activitatea Armatei Române se desfășoară pentru apărarea vieții și demnității semenilor, dar și pentru promovarea credinței și apărarea Bisericii strămoșești.

Astfel, cu părintească dragoste, binecuvântăm editarea celui de-al șaselea număr al revistei anuale *Misiunea* ca rod al lucrării *Centrului de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „General Paul Teodorescu”*.